

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

ПРОТОКОЛ

№ 73

от заседание, състояло се на 06.12.2007 г.

ПРИСЪСТВАЛИ: Бойчо Кулински, доц. д-р Лилия Райчева акад. Людмил Стайков, доц. д-р Маргарита Пешева, Мария Стефанова, Мая Вапцарова, доц. д-р Райна Николова, Стефан Димитров.

ОТСЪСТВАЛИ: Милен Вълков (по болест).

ДНЕВЕН РЕД:

1. По проект на СЕМ за привеждане в съответствие на ЗРТ със ЗЕС дискусия във връзка с писмо и предстояща среща с АБРО:
 - Писмо от АБРО на текст;
 - Последен проект ЗРТ – Зина Трифонова;
 - ЗРТ проект с поправки на Явор Милушев.
2. Обсъждане въвеждането на система за атестиране на служителите в СЕМ.
3. Проект на писмо от дирекция Мониторинг до Главния прокурор за видеонаблюдение на СКАТ ООД.
 - Информация за писмо за служебно ползване, получено от председателя.
4. Решение за командировка на Генералния директор на БНР в Гърция.
5. Докладна от доц.д-р Л.Райчева за командировка в Чехия.

Начало на заседанието 10,00 часа, водено от Мария Стефанова, Председател на СЕМ, гл. експерт протоколист – Михаела Йоргова

Маргарита Пешева откри заседанието и предложи за обсъждане дневния ред. Обясни на колегите си, че Мария Стефанова ще закъснее поради важна среща, и затова ще тя води заседанието до идването на председателя. Не бяха направени придложения за промени или допълнения и **СЕМ гласува с 6 гласа „за” дневния ред на заседанието.**

ПО ТОЧКА „ПЪРВА”:

Зина Трифонова представи на вниманието на СЕМ своето виждане по отношение на полученото писмо от АББРО във връзка с предстоящата среща на 12.12.2007 г. Първото ѝ впечатление от писмото на АББРО е, че то е добронамерено (не би искала с това си мнение да ангажира никого). Това представлява една добра оценка на работата на СЕМ, вкл. и по закона. В писмото са поставени 4 въпроса от АББРО, като по тях вероятно на срещата ще поискат отговор от Съвета или ще представят

тяхното виждане. От практиката ѝ на подобни среща първо се излага виждането на страната, която иска срещата, после на другата и накрая се стига до диалог между двете страни. Първият въпрос се отнася до лицензионен или регистрационен режим на програмите, които ще се разпространяват чрез цифрово наземно разпространение и програмите със статут must carry . На първо място изложи виждането си относно програмите със статут must carry. С такъв статут са програмите БНР и БНТ – те няма да се излъчват въз основа на лицензии или регистрации, а по силата на закона (няма да минават през никаква процедура) – чрез цифрово наземно разпространение. На второ място, другите две програми - по две български програми за всяка мрежа, ще бъдат лицензирани и те също ще бъдат с must carry. Може да се направи обобщението, че програмите със статут must carry трябва да притежават лицензия или ще бъдат разпространявани по силата на закона (както е с програмата на БНТ и БТР). Останалият режим на другите програми, които ще бъдат разпространявани чрез цифровия наземен мултиплекс, може да бъде лицензионен или регистрационен. Лицензираните две български програми ще бъдат лицензирани, а другите две програми могат да бъдат или лицензирани или регистрирани. Г-жа Трифонова даде конкретен пример, за да обоснове това, което има предвид. Например, има две български програми, които са лицензирани след конкурс от СЕМ за една от цифровите мрежи и примерно, една от тях не е на НТВ (НТВ има право, ако спечели цифровото разрешение в КРС, след този мултиплекс има задължението да излъчва двете програми които са спечелили конкурса, а има правото и да разпространява своята лицензирана програма, без тя отново да минава през СЕМ, като тези, които свободно си избира (това теоретично е възможно да се случи). Т.е., няма ограничение по отношение на двете свободни програми дали да бъдат лицензирани или да бъдат регистрирани – това е въпрос на търговската преценка на оператора, който е спечелил разрешението за цифрова мрежа. След като изложи виждането си по първия въпрос, съветниците поставиха въпроси на г-жа Трифонова.

Лилия Райчева направи уточнение – разбрала е по следния начин тълкуването: че не трябва да има ограничение по отношение на двете свободни програми дали са лицензирани или регистрирани.

Зина Трифонова потвърди това, но отбеляза, че при всички случаи тези две свободни програми трябва да имат санкцията – трябва да бъдат лицензирани или регистрирани. По отношение на must carry отбеляза, че това са БНТ (по закон) и БНР (по закон) а другите две, които са също must carry (тези, които СЕМ ще лицензира – задължителните), те са само с лицензия, която СЕМ ще им издаде, или по силата на закона.

Лилия Райчева отбеляза, че „по силата на закона” означава и регистрация.

Зина Трифонова поясни какво има предвид под „по силата на закона” – без да минава процедура по закона БНТ ще бъде излъчвана. БНТ влиза в едната от двете лицензирани. Става въпрос за това, че БНТ е само на единия мултиплекс. Помоли доц. Николова и Веселина Петрова да изразят позиция, ако не са съгласни с това виждане, като уточни, че това е чисто юридическо тълкуване.

По втория въпрос – виждането на Съвета как преминалите през конкурсна процедура национални аналогови („бТВ” и „НТВ”) ще продължат своята дейност в цифрова среда. **Зина Трифонова** отбеляза, че „бТВ” и „НТВ” отново ще

кандидатстват в рамките на конкурсна процедура и ще си получат лицензия за българска програма, когато СЕМ прецени това. Така разбира това, както в момента е разписано в закона. **Има две малки отклонения – доколкото има две забрани в един текст от закона, че ако „бТВ” спечели лицензия за програма и след това спечели разрешително за мултиплекс, няма право на своя втора задължителна програма на мултиплекса ; другата ограничение е, че не може на един мултиплекс да има повече от една лицензирана за аналогово разпръскване програма, т.е. не може на един мултиплекс да бъдат „бТВ” и „НТВ” едновременно.** По отношение на приведения от **акад. Стайков** пример с „Диема” отбелязва, че не може 2 „Дием-и” да спечелят за един и същи мултиплекс лицензии – законът не го допуска. Това е свързано с концентрацията: със стопанската дейност в рамките на един мултиплекс. Идеята е на един мултиплекс да има възможност зрителите да получават различни гледни точки (става въпрос за плурализъм на гледните точки). Целта е била един оператор да не окупира с всичките си програми един мултиплекс. (В момента става въпрос за 4 осигурени в цифровия план свободни честоти – свободни доколкото армията не ги е заета). Ако идеята на **акад. Стайков** е че 4 програми на един и същи собственик могат да се качат на един мултиплекс, просто следва да се поправи законът. Това е воля на Съвета. Нейната гледна точка е един мултиплекс да не е на един програмен оператор, защото по този начин той няма да допуска други да се качват. Не бива да се забравя, че мултиплексът освен средство да се излъчва програма, е и средство за осъществяване на друг вид далекосъобщение. Собственикът на средата би следвало да поставя равни условия за всички останали, които се качват върху неговия мултиплекс, т.е., за да могат да предоставят услуги върху неговата собственост (върху неговата мрежа) те би следвало да бъдат поставени при равни условия. Тази е причината да не се допуска по силата на закона един и същи оператор да се качи върху един мултиплекс с 4-те си програми и да затвори мултиплекса само и единствено за себе си. Тази е била идеята. Ако са 4 най-добрите и са собственост на една и съща, могат да се пуснат на 4-те мултиплекса по една програма.

Маргарита Пешева вметна, че и в конкурсите, които провежда СЕМ, има ограничение, че за две честоти едно и също юридическо лице не може да спечели в един град.

Зина Трифонова внесе пояснение по въпроса на **акад. Стайков** – защо да не може, след като са най-добри програмите, да се качи на един и същи мултиплекс. Няма пречка те да бъдат 4-те програми на различните мултиплекси. Този, който ще си качи 4-те програми върху собствения мултиплекс, няма да създаде конкурентни условия.

Райна Николова зададе въпрос – при потреблението на услугата на мултиплекса, тези, които смятат, че програмите от един мултиплекс им харесват, дали те ще са абонати единствено на този мултиплекс, или ще са на всички мултиплекси, които държавата пуска (по-точно, които са получили разрешенията. Въпросът ѝ е от гледна точка на потребителя – дали потребителят има възможност, когато се каже на първия етап, че се пускат 3 национални мултиплекса, дали потребителите, които могат да ползват ефирно да приемат програми цифрово, ще могат да приемат

програмите, които са качени на трите мултиплекса, или трябва отделен абонамент за всеки отделен мултиплекс.

Зина Трифонова поясни, че принципът е, че ще може да гледа всичко, стига да не е взел предпазни мерки единият от мултиплекс – операторите или всичките (да кодират програмите си и тогава ще трябва потребителят да си купи карта за съответния мултиплекс оператор, за да може да гледа кодираните програми. Нейното разбиране е, че двете български програми няма да бъдат кодирани, т.е. едно лице, когато стартира цифровото телевизионно разпръскване, купувайки си Set top box, за да може да приема неговият приемник цифров сигнал, ще има достъп до всичко, което е в ефира. Примерно, стартират 4 и всеки, купувайки си Set top box, ще има достъп до 16 програми. Работа на КРС е да осигури, че картите, които се купуват от съответните оператори, трябва да са съвместими, за да могат, купувайки си една карта, да не се окаже, че за всеки един от мултиплекс операторите трябва да се купуват отделни карти.

Райна Николова изложи идеята си, че ако може в текстовете да се запише изрично, че тези програми (българските) са в некодирани вид, за да не бъдат отправяни упреци и да няма съмнение, че може да бъде по определен начин ограничен достъпът на аудиторията.

Зина Трифонова също е на мнение, че това може да се запише – че тези програми не могат да се кодират. Ще бъде намерено чисто систематичното място, където това да бъде записано.

Лилия Райчева върна разговора към must carry – доколкото е разбрала става възможно двата оператора, които разпространяват „бТВ” и „НТВ”, не биха могли да си качат програмата просто, защото са лицензирани, без да минават пред лицензионна процедура. В същото време, не може от един мултиплекс да се излъчват програмите на „бТВ” и на „НТВ”. Пита как стои въпросът, ако на един мултиплекс „бТВ” се излъчва аналогово (аналогово лицензираната програма), а на същия мултиплекс се излъчва цифрово лицензираната програма на „НТВ”? (т.е. пак на един и същи мултиплекс има и двете – само че едната качена по силата, че има аналогова лицензия, а другата, защото е минала конкурс за цифрова, особено в периода на симулкастинга).

Според **Зина Трифонова** това е чисто теоретичен въпрос, който няма икономическа логика. Смята, че е ясно, че логиката на законопроекта е и „бТВ” и „НТВ” да спечелят по един мултиплекс. БНТ – по-нататък съгласно Стратегията. Идеята „бТВ” и НТВ” да спечелят е била бързо да стартира цифровата телевизия. Ако те не спечелят, смята, че в България няма да има скоро цифрова телевизия. Това е така, защото голяма част от ресурса е при тях.

Лилия Райчева запозна присъстващите с опита на Финландия, където никой не е спечелил, а френски оператор е спечелил мултиплекс и той си оперира мултиплекса – качва на единия всичките програми на обществения оператор, на други – местните „бТВ”-та, „НТВ” –и и т.н.

Зина Трифонова обърна внимание върху условията в България, където има определен защитен голям ограничен ресурс международен и същевременно с това голяма част от него е заета от армията. Именно заради това в момента могат да тръгнат 4, а не 10, примерно. Честотите, които са за цифрово разпространение, са и за аналогово. Г-жа Трифонова допълни, че и това е въпрос на виждане. Има

няколко стратегически въпроса пред страната ни Първият стратегически въпрос е дали е възможно този, който получи цифрова мрежа, да има и програма, т.е. може ли да има съвпадение между мултиплекс и програма. На първия въпрос в законопроекта е отговорено, че този, който ще има цифрова мрежа, ще има и програма. Второто, което се задава, е тези които ще получат лицензия (аналоговите) дали ще минат без конкурс – законът отговаря, че няма да минат без конкурс; ще минат пред конкурс, но същевременно с това е въпрос на държавата да прецени дали наистина ще ги пусне тях или не, като е оставена възможност за преценка на СЕМ дали ще ги пусне или не. Ако СЕМ не ги пусне, няма да ги пусне и КРС.

Райна Николова поясни, че е проучван световният опит, който показва, че тези оператори, които аналогово са излъчващи (национален обхват ефирно), след това по силата на закон получава правото да излъчват и цифрово.

Лилия Райчева вижда логика в този постъпателен преход – липса на логиката се състои в старта, който е започнал алогично. Иначе, разбира се, че е логично някой, който е инвестирал, разпространява в национален мащаб, има високи рейтинги, гледаемост, има допълнения и т.н., той да се възползва от новата технология – каквато е цифровизацията.

Зина Трифонова смята, че ще е много тежко за операторите да въведат цифровите платформи – освен, че ще трябва да инвестират, ще трябва да се борят и с конкуренцията.

Според **Мая Вапцарова** не случайно в Англия цифровизацията е стартирала от паланките и селата, а след това ще стигнат до основните райони.

По третия въпрос - виждането на Съвета относно съдбата на операторите по § 9а, **Зина Трифонова** отбеляза, че в законопроекта няма нищо за § 9а и в тази връзка Съветът трябва да се подготви по темата за операторите по § 9а. Помолена да сподели своето виждане, отбеляза, че това е въпрос, който „всеки е подритвал” през годините, т.е. държавата е търсела излизане от ситуацията. Както е отбелязала доц. Райчева, тръгналите в началото (през 1992 г.) и радия и телевизии без да чакат изменение на Закона за съобщенията, който пък е от 1975 г.; през 1998 г. е приет Законът за далекосъобщенията, който създава два параграфа: § 14 и § 16, според който „който има някаква лицензия, продължава, стига НСРТ и ДКД, съответно, да издадат лицензии за § 14, а съгласно § 16 – който е започнал, следва да си подаде документите и да чака процедура. Както е известно на всички присъстващи, след това ЗРТ (през 2001 г., след процедурите) е изменен, след което се е наложила Стратегията и до лицензиране, в крайна сметка, СЕМ е стигнал преди година и половина. Така § 9а е „запълване на дупката” на поведението на държавата спрямо медиите – под една или друга форма държавата изкуствено е спирала операторите. Според **Маргарита Пешева**, ако държавата е искала да запълва дупката, би приела Стратегията, а не тя да отлежава в НС; Държавата би позволила на СЕМ да лицензира.

При положение, че държавата не е решила въпроса по този начин, е намерила друг и това е § 9а, отбеляза **Зина Трифонова**.

Маргарита Пешева счита, че на срещата СЕМ трябва да отговори на АББРО принципно – че именно поради това СЕМ не предлага нищо в законопроекта по отношение на § 9а и отправя на НС, който е иницирал, създал, приел § 9а. Той не

е обсъждан със СЕМ - § 9а е продукт на законодателната инициатива на мнозинството и затова следва отново Парламентът да реши отново проблема, който е създаден през 2003 г. Възражава и категорично е против СЕМ да решава този „горещ картоф“. Смята, че въпросът трябва да реши Парламентът, който е заобиколил духа на собствения си закон. Духът на закона е, че ефир се раздава чрез конкурс. Раздадени са 120 радиопрограми без конкурс; в 42 града – телевизионни програми, също без конкурс, с т.нар. временна търпимост. Не вижда защо СЕМ трябва да проявява нетърпимост. Парламентът следва да реши това, което е създаден.

Райна Николова допълни, че има и още един въпрос – в Стратегията е посочено, че СЕМ трябва да пристъпи към лицензиране първо на операторите по § 9а и е посочен срок. В този смисъл, по отношение на операторите по § 9а ясно е казано какво трябва да се направи. Единственото, което трябва да се направи, е Съветът да пристъпи към лицензиране. Имало е един случай само – за честота в гр. Габрово, по отношение на „Радио 1“, която е по § 9а, ал. 3, когато при провеждането на конкурса СЕМ е потвърдил действието и функционирането на оператора. (Доколкото си спомня, имало е и още един случай – с „Фаворит 44“). Това са били единствените случаи по § 9а, докато в по-големите градове не е действано изобщо, а в тях има по ал.2, по ал. 1, което смята за по-лесно. В този смисъл, ако някой иска бързо решаване на § 9а, трябва СЕМ да пристъпи към бързо лицензиране.. (Става въпрос изобщо за § 9а, а не да се обособяват отделно за радиия и телевизии). Ако някой иска да се реши по някакъв начин въпросът, следва да се обърне към Парламента.

Зина Трифонова изказа мнение, че единственият проблем, който в случая може да възникне, е във връзка с цифровите телевизии, доколкото част от честотите по § 9а могат да влязат в цифровия план.

Мая Вапцарова напомни по отношение на преминаването към цифровизацията през 2009 г., че през тази година предстоят парламентарни избори в България.

По-нататък, **Зина Трифонова** изложи виждането си по **4-ти въпрос** – виждането на Съвета по т.нар. държавен мултиплекс. Както е известно, в проекта на закон, който е обсъждан със СЕМ, е предвидена възможност на БНТ да има свой собствен мултиплекс на един по-късен етап. Тя не е съвсем императивна – има предвид, че в момента по отношение на аналоговото телевизионно разпръскване БНТ притежава честотите (предоставени са на БНТ), но същевременно с това, излъчването се осъществява чрез средства на БТК. В тази връзка, проектът на закон в момента предвижда БНТ да има възможността да има честотите, а друг да изгради мултиплекса (което е въз основа на договор). Естествено БНТ ще трябва да заплати (респ. държавният бюджет) за изграждането на подобна мрежа, но такава е политиката в момента, че би трябвало да има идея за държавен мултиплекс, т.е. стига да има средства в един момент държавата, които може да ги вложи в това и то може да се случи по силата на закон. В момента, в който вече придобие държавен мултиплекс, т.е. БНТ си има свой собствен мултиплекс, must carry отпада, провежда се процедура и на мястото на програмата БНТ, се избира друга българска от СЕМ.

След проведеното обсъждане СЕМ взе решение на срещата с АББРО на 12.12.2007 г. да присъства г-жа Зина Трифонова.

Маргарита Пешева помоли г-жа Тифонова да коментира проект на ЗИД на ЗРТ с поправките на г-н Явор Милушев. Обърна внимание върху § 24 – т. 33, в която е записан текст относно дефиниция на Българска програма.

При обсъждането на § 24 – т. 33 „Българска програма” бе поканен г-н Борислав Шабански.

Преди това **Райна Николова** внесе пояснение относно текстовете, които са внесени за разглеждане. Текстът, който доц. Николова е изпратила на 08.11.2007 г., е бил без дефиницията за програма и за разпространение. Г-н Явор Милушев е върнал текстове, но които съдържат дефиницията. Не вижда нищо лошо в това той да коментира текст преди РГ.

Зина Трифонова отбеляза по отношение на § 24 – т. 33, че тази дефиниция е резултат от проведените разисквания в Съвета. Нищо ново не е записала. Съдържанието на новата т. 33 е следното: „Българска програма” е програма, създадена от радио- и телевизионен оператор, който е лице, регистрирано по българското законодателство, предназначена е за излъчване на български език, и в нея не по-малко от 45 на сто от общото годишно програмно време са предназначени за български аудио- и аудио-визуални произведения, като се изключват новините и спортните предавания, радио- и телевизионните игри, рекламите, телетекстът и радио- и телевизионният пазар”. Това определение е стъпило върху съществуващо определение в ЗРТ в момента. Единствено г-жа Трифонова е предложила да бъде дефинирана българска програма (като основа), като предлага СЕМ да вземе отношение по текста.

Според **Маргарита Пешева** записаните 45 %, - като се изключат всички предавания, които се изключват обикновено, е доста висок процент. Поставя въпроса по какъв начин ще бъде специфицирана коя е българска и коя не е българска програма. Трябва да има заложен процент, но трябва по някакъв начин българската програма да бъде отграничена.

Зина Трифонова припомни, че при обсъждането миналия път е обсъждано колко да бъдат процентите, като е коментирано, че унгарците са заложили 55 %, и са се борили с ЕК за тези 55%, като в крайна сметка се е стигнало до по-малко число, защото самите оператори няма да могат да достигнат това число с оглед на това, че тези 45% не включват новини, реклами и т.н. Ако съветниците смятат, въз основа на опита си, че трябва да се запише друго число, не възразява.

Райна Николова информира Съвета, че доц. Нели Огнянова е постигнала голям успех при договарянето на главата „Култура и аудио-визия” специално за българските аудио-визуални произведения (50% е достатъчно висока стойност). Тя е успяла да наложи това мнение, така че това е текст, който не следва да се обсъжда, тъй като така ще бъде съсипан нечий труд (защото е постигнато).

Според **Маргарита Пешева** 45 % е разумна стойност.

Зина Трифонова не споделя това мнение, отбелязвайки, че операторите ще бъдат против.

Борислав Шабански припомни по отношение на дефиницията, че следва да има три елемента, които трябва да са налице задължително в определението за българска програма: **регистрирана по българското законодателство; предназначение на програмата; съдържание на програмата.** Поставя въпроса:

как биха се изпълнили третото и второто условия за една музикална програма? Тъй като става въпрос за цифрова платформа, ще има повече от 1 програма, ясно е, че те няма да бъдат тематични, а ще бъдат специализирани. Отбеляза, че дефиницията трябва да обхване всички възможности.

Зина Трифонова поясни, че тази дефиниция се записва заради двете задължителни програми, т.е. на изложените критерии трябва да отговаря тази програма, която ще лицензира СЕМ. Това е българската програма – двете задължителните. По тази причина възниква необходимостта от определение.

Според Борислав Шабански, ако се прилага дефиницията само по отношение на задължителните програми, тогава няма да има равнопоставеност за останалите (които ще бъдат до 6). Всяка една програма има право да бъде на даден мултиплекс.

Зина Трифонова обърна внимание, че никъде другаде не става въпрос за българска програма освен там, където е свързано с лицензиране.

Борислав Шабански отбеляза, че трябва да има дефиниция, за да се отстрани пропуск в ЗЕС – там е записано понятие „българска програма” без да е обяснено какво е то.

Зина Трифонова има друго разбиране – че това определение се прави, за да стане ясно кои програми СЕМ ще лицензира като български и за задължително разпространяване чрез мултиплекс.

В продължение на обсъждането по отношение на дефиницията, **Райна Николова** смята, че в нея трябва да бъде включен текст, че е предназначена само за мултиплекс. В противен случай, когато започне да се прилага целият закон, ще възникне проблем с мониторинга, тъй като ще има запитвания от операторите дали се прилага българска програма, дали не се прилага българска програма. Затова смята, че е добре да се отбележи, че става въпрос само за лицензираните програми. **Зина Трифонова** има предложение – да се прегледа целия ЗРТ и да се види къде се използва словосъчетанието „българска програма” – и да се види дали има някъде, където да е на различно място от мултиплекса. В целия текст на закона трябва да потърси дали го няма, защото ако го няма е безсмислено да се записва, че е за целите на цифровото разпространение.

Последва разговор относно елементите, които трябва да се съдържат в дефиницията.

Маргарита Пешева обърна внимание, че по време на срещата това ще предизвика оживени коментари. В практиката на Съвета е имало доста възражения по това как Съветът трябва да прилага и разбира европейски произведения. Такива спорове СЕМ е имал с „БТВ” през изминалите 6 години, независимо от всички определения, които съдържа законът. Вероятно ще има и много спорове за това кои програми са български и кои не са.

Зина Трифонова не вижда в писмото от АББРО нищо, свързано с „българска програма”. Освен това е важно да се знае дали АББРО са виждали този проект на закона.

Райна Николова отговори, че проектът на закона е видян от АББРО, но във варианта без дефиницията за „българска програма”. (на 08. 11.2007 г., след

съгласуване със Съвета, че ще изпрати текста на АББРО, както и на всички останали от РГ).

На въпрос на Борислав Шабански защо в дефиницията трябва да изчака текст, че трябва да е по българското законодателство, Зина Трифонова отговори, че в дефиницията трябва да има някакви критерии.

Веселина Петрова обърна внимание, че текстът на чл. 105, ал. 2 е в сила от 01.01.2007 г. – този текст е изменен, като с него е дадена възможност на чуждестранните физически и юридически лица да кандидатстват за лицензия. Смята, че тъй като това е общ текст в глава „Лицензиране и регистриране на радио- и телевизионни програми”, следва да се даде възможност в текста да могат да кандидатстват и юридически лица, които са регистрирани по законодателството на държава – член на ЕС.

Зина Трифонова приема казаното, но отбеляза, че това е въпрос на държавна политика. Вероятно ЕК може да се отнесе „скептично” по въпроса дали не трябва да се равнопоставят европейските и българските програми. Според нея обаче, в случая става въпрос за две програми и е въпрос на държавна политика да каже: тези две програми, които са *must carry*, дали ще са български или ще са европейска продукция и ще бъдат равнопоставени на всяко юридическо лице, което е регистрирано по европейското законодателство на страните – членки. Това е въпрос на политика. Ако България иска да защити тази позиция, това е начинът. Ако не иска да я защити, ако каже, че пуска и европейски програми (в двете задължителни програми) няма проблем и тогава.

Борислав Шабански приведе следния пример чуждестранно юридическо лице реализира в радиосредата българска програма, т.е. изцяло българско съдържание – „БГ Радио”. Ако един европейски субект от ЕС заяви, че там е регистриран и има право по българския закон да създава програма, както и ако даде уверение, че тази програма ще се основава изцяло на дефиницията за българска програма, няма да е редно, тъй като той няма да е регистриран по българското законодателство.

Зина Трифонова вижда един проблем – и това е данъчното законодателство, че лицето няма да бъде облагано с данъци в България, а ще бъде облагано с данъци в ЕС (в съответната страна – членка).

Борислав Шабански не е имал предвид измеренията и проекциите – просто регистриран по българското законодателство като изискване не означава, че има само ограничаване. Възможно е един европейски субект, регистриран в ЕС, да отговаря на всички други изисквания, дори в по-голяма степен. Такъв случай е възможен, но той не е обхванат в предлаганата дефиниция.

Райна Николова предложи да се запише „регистрирано по българското законодателство и в ЕС и Швейцария и Норвегия” (страните от европейското икономическо пространство).

Мария Стефанова обърна внимание върху основната цел – грижа за аудиторията. Тъй като СЕМ има грижа за аудиторията и иска тази аудитория на първо място да слуша български програми, които да са произведени в България, тогава няма да има пълен контрол върху съдържанието на едно чуждо юридическо лице, което произвежда българска програма. С този текст се защитава аудиторията.

Маргарита Пешева отбеляза, че идеята да се сложат задължително две български програми е с цел опазване на националната идентичност. Затова подкрепя това по-

ограничително определение – което ограничава собствено българския характер на българските програми, които СЕМ трябва да определи като две задължителни програми. За останалите две, които са свободни, могат да се качват, да кандидатстват и излъчват програми от ЕС. Смисълът е да бъде защитена националната идентичност.

Мария Стефанова смята, че ако чуждестранно юридическо лице прави българска програма, чуждестранното юридическо лице е отговорно пред съответното законодателство в рамките на ЕС. Затова също подкрепя тезата на Маргарита Пешева.

Борислав Шабански обърна внимание върху още едно противоречие в дефиницията – записано е „сздадена от радио- и телевизионен оператор, който е лице, регистрирано по българското законодателство...”. Радио- и телевизионен оператор, за да придобие качеството на някое лице, или е лицензиран или регистриран, т.е. процесът трябва да е минал. За да стане оператор, има право и субект, който е регистриран в европейска държава (държава от ЕС). Другото противоречие е в : „...предназначена е за излъчване на български език”. Поставя въпрос как една програма може да е предназначена за излъчване на български език”, т.е действието „излъчва” не е в полето на ЗРТ. Смята, че трябва да бъде записано или „излъчвана” или „сздавана на български език” или т.н.

Райна Николова приема за по-правилно да се запише: „предназначена за българска аудитория”. Може да се допълни и със следния текст: „и се разпространява на български език”.

Зина Трифонова предложи в тази връзка корекцията: „Българска програма е програма, създадена от лице, регистрирано по...”

Маргарита Пешева отново апелира да бъде опазена територията на българския език в двете задължителни програми и затова следва българският език да фигурира в легалната дефиниция.

Райна Николова смята за възможно да се добави, че е предназначена за българската аудитория, защото чл. 45 в ЗРТ е променен и в текста се говори за диаспора. (В последните промени на ЗРТ, направени през тази година, по отношение на програмите на БНТ и БНР е казано, че те са предназначени за българската диаспора – в чл. 44, ал. 3 :” БНТ и БНР осигуряват излъчването на националните си програми посредством спътник/ спътници върху покритието на териториите на Европа и други континенти, в които има граждани с български произход по данни на Агенцията за българите в чужбина и чрез собствени изследвания).

Според Борислав Шабански програмата по-скоро трябва да е предназначена за българска аудитория.

За по-голяма коректност **Зина Трифонова** предлага да се запише „съгласно Конституцията на Република България” – това е терминологията, използвана в чл. 12 от ЗРТ. Затова трябва да бъде „официалният език, съгласно Конституцията на Република България”. По нейно мнение следва да се запише „български граждани”, защото български граждани са всички говорещи (вкл. и не определените официален език). По отношение на предложението да се запише граждани от български произход, не е склонна да го приеме, тъй като те не са дефинирани в

действащото законодателство. Отново подчерта, че става въпрос за мултиплекс, който ще разпространява български програми на територията на България.

След проведеното обсъждане Борислав Шабански предложи вариант на дефиниция на понятието „Българска програма”, която СЕМ ще обмисли и разгледа на следващо заседание.

Съветът пристъпи към обсъждане на проекта на ЗИД на ЗРТ с поправките на Явор Милушев.

В § 6 – в чл. 44 е предложил „...чрез собствени електронни съобщителни мрежи и/или съоръжения, собственост на БНР и БНТ, както и....”

Според Мария Стефанова в този вариант трябва да отпадне „собственост”.

Зина Трифонова предлага в ЗРТ да не се позовава СЕМ на Стратегията – тя или трябва да се махне от ЗРТ (като такъв документ) или трябва да се приеме, че Стратегията трябва да бъде инструмент по отношение на провеждане на конкретна политика от СЕМ.

По-нататък СЕМ обсъди въпросите, поставени по отношение на „в срок до три месеца” в ал. 4 на чл. 116 (§14).

Зина Трифонова смята, че СЕМ трябва да говори с КРС и да разбере дали КРС може да се ангажира, че по-рано ще ги изпълни – става въпрос за физически възможности; не винаги нещата зависят само от ефективността на организацията в една администрация.

По отношение на чл. 116ж, ал. 2 Зина Трифонова не си обяснява защо е предложено да отпадне „по” – обсъждано е, че ще има по две програми във всяка мрежа. Приема, че не се губи смисълът, ако се запише , че се отнасят за”две български радиопрограми и две български телевизионни програми, предназначени за всяка една..” . Тази корекция бе приета от СЕМ.

СЕМ реши в дневния ред на заседанието на 11.12.2007 г. (вторник) да обсъди доклада на БМК „Мониторинг на лицензирането на радио- и телевизионни оператори в България 2006-2007 г.”

ПО ТОЧКА „ВТОРА”:

СЕМ ще обсъди и окончателно приеме (като документ – с решение на СЕМ) системата за атестиране на служителите в СЕМ на заседанието на 20.12.2007 г.(четвъртък).

ПО ТОЧКА”ТРЕТА”:

Мария Стефанова информира СЕМ, че в рамките на тази точка от дневния ред има информация за писмо за служебно ползване, получено предния ден от нея и във връзка с обсъждането на тази служебна информация, Съветът проведе обсъждане без водене на протокол.

След проведеня разговор **Мария Стефанова** предложи на вниманието на Съвета проект на писмо до главния прокурор България Борис Велчев, с което СЕМ моли той да разпорежи проверка дали е законосъобразно „СКАТ” ООД да осъществява видеонаблюдение и предоставя 24-часов достъп до него на неограничен брой

абонати. (вх. № 013-1170-04/05.12.2007 г., приложен към Протокол № 73). Г-жа Стефанова изложи своето мнение. СЕМ има компетентност по ЗРТ и Съветът е установил, че това не е нарушение по ЗРТ. Главният прокурор трябва да каже, дали има нарушение.

Според **Мая Вапцарова** тъй като ЗРТ, за съжаление не третира този въпрос, следователно СЕМ и Главният прокурор могат да обединят усилията си.

Мария Стефанова припомни част от дискусията в СЕМ по повод разполагането на камери за видеонаблюдение.

Стефан Димитров припомни казаното на тази дискусия от него. Ако някой е спечелил – или обществена организации, или полицията, или Общината, или някакъв държавен орган, е спечелил и има правото да снима, когато минава през дадено кръстовище, тогава всеки би се съобразил с това, защото ще приеме, че това е законът в държавата – има законова форма и тогава не би възразил. Частна телевизия обаче, която да реши или пък частен дом, чийто собственик вероятно получава наем за това, че е монтирана камерата на неговата сграда, това не приема. В много страни по света е пълно с такива камери, но те са поставени на такива места, на които има наистина голям човешки поток. Право на избор е на всеки да реши да мине оттам, където има разположени камери за наблюдение.

Според **Мария Стефанова** всяка монтирана камера трябва да е придружена с бележка (табела), която информира, че на това място се осъществява видеонаблюдение. Две институции в лицето на държавата са се обърнали към СЕМ – КРС и дирекцията на полицията в Бургас. И двете отправят въпрос към СЕМ за едно нещо и СЕМ отговаря, че според ЗРТ няма такова определение. До тук е точка и край в ролята на Съвета като надзорен орган. Тя обаче, проявява интерес като гражданин, тези камери какво пространство наблюдават, след като са разположени на частни имоти. Дали не е нейна работа като гражданин – това е гражданска позиция. По ЗРТ СЕМ казва, че не е открил несъответствие, защото очевидно „има дупка в този закон”.

Лилия Райчева пита дали това означава, че в ЗРТ следва да има допълнителни членове, и СЕМ да се занимава с всяка монтирана камера във всяка паланка и на морето.

Мария Стефанова изложи следното: СЕМ е установил по безспорен начин, че продуктът, който се излъчва от тези камери, не представлява разпространение на телевизионна програма. Това е казал СЕМ – като експерти и членове на регулаторния орган. Има лични съмнения, колебания и не смята, че ще мълчи. Това и ще напише и не като частно лице, защото й изпращат информация за служебно ползване, й я изпращат не като на частно лице, а като председател на независим орган. Не смята, че СЕМ трябва да мълчи.

След проведения разговор СЕМ се обедини около предложението да изпрати писмо до КРС и до Министъра на вътрешните работи, като бъде изпратена цялата преписка.

ПО ТОЧКА „ЧЕТВЪРТА”:

Във връзка с поканата до Валерий Тодоров, генерален директор на БНР, от РТЦ Благоевград за посещение на първия българо-гръцки коледен концерт „И утре е

ден”, посветен на благотворителната кампания ”Българската коледа”, който ще се състои на 14 декември 2007 г. в Серес, Гърция, след проведеното обсъждане СЕМ Гласува командировката на Валерий Тодоров, генерален директор на БНР, във връзка с посещението му на първия българо-гръцки коледен концерт „И утре е ден”, посветен на благотворителната кампания ”Българската коледа”, който ще се състои на 14 декември 2007 г. в Серес, Гърция.

ПО ТОЧКА „ПЕТА”:

Във връзка с поканата до доц. д-р Лилия Райчева за участие с доклад в международната конференция от Програмата на Европейската научна фондация :”Сравняване на медийните системи: Западът среща Изтока”, която ще се състои в Бърно, Чехия , в периода 14 – 16.12.2007 г., СЕМ взе решение за командировката на доц. д-р Лилия Райчева при следните параметри: период на командировката – 14 – 16.12.2007 г., средства за дневни за един ден и стопански разходи в размер на 100 (сто) евро – за сметка на СЕМ. Останалите разходи са за сметка на приемащата страна. (Докладна от доц. д-р Лилия Райчева с вх. № 013-1320/06.12.2007 г. е приложена към Протокол № 73)

Приложени материали към Протокол № 73:

1. Писмо от АББРО с вх. № 013-1120-08/13.11.2007 г.
2. Проект на ЗИД на ЗРТ – вариант с корекциите на Зина Трифонова
3. Проект на ЗИД на ЗРТ - вариант с поправките на Явор Милушев
4. Писмо от БНР относно командировка на валерий тодоров с вх. № 013-131-12/05.12.2007 г.
5. Докладна от доц. д-р Лилия Райчева относно командировка с вх. № 013-1320/06.12.2007 г.
6. Проект на писмо до Борис Велчев, главен прокурор на Р България с вх. № 013-1170-04/05.12.2007 г.

ЧЛЕНОВЕ НА СЕМ:

Бойчо Кулински	Лилия Райчева
Людмил Стайков	Маргарита Пешева
Мая Вапцарова	Милен Вълков
Райна Николова	Стефан Димитров
Мария Стефанова		отсъства
Председател			